

Ελληνικός
Ερυθρός Σταυρός

Αθήνα, 25 Οκτωβρίου 2017

Ανθρώπινες ιστορίες...

Εις την υπηρεσίαν της Πατρίδος 1940 – 44

Λίγες μέρες μετά την απελευθέρωση, η Αθηνά Μεσολωρά αποτίει φόρο τιμής στο Μνημείο του Αγνώστου Στρατιώτου

Ξεφυλλίζοντας τις κιτρινισμένες σελίδες των αρχείων και των εκθέσεων των Αδελφών του Ελληνικού Ερυθρού Σταυρού, της περιόδου 1940 -1944, οι ιστορίες του πολέμου και της κατοχής παίρνουν σάρκα και οστά. Ονόματα και αναμνήσεις ηρώων και ηρωίδων που έδωσαν τη ψυχή ή και τη ζωή τους ακόμα, στον αγώνα για τη λευτεριά.

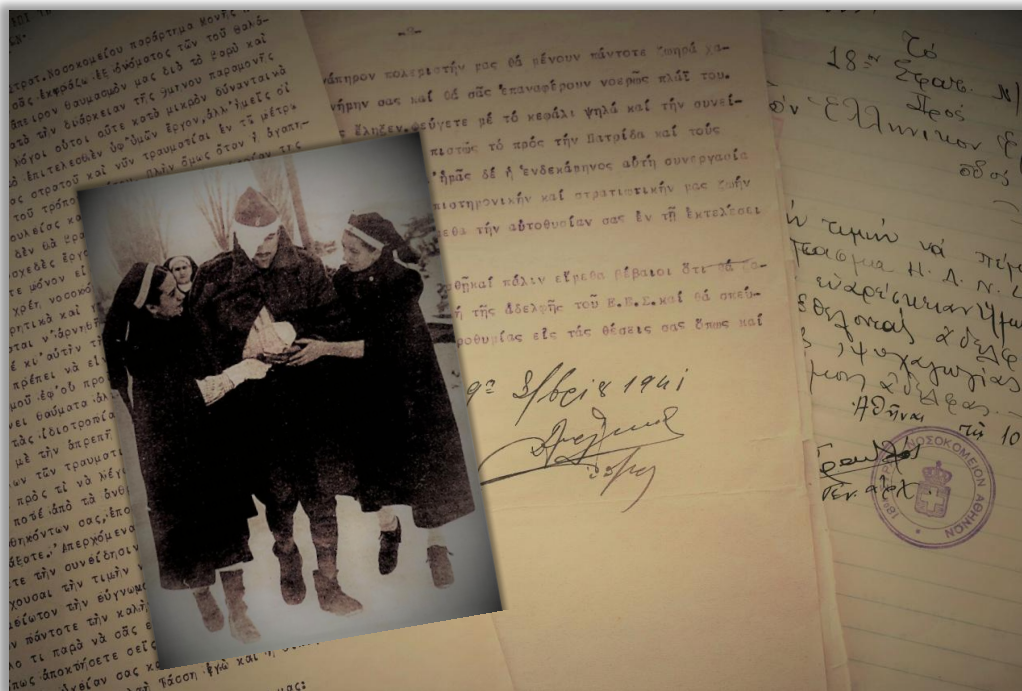
28^η Οκτωβρίου 1940, 6^η πρωινή. Οι σειρήνες χτυπούν. «Σύμπαν το Έθνος εν εγρηγόρσει.. Η Ελλάς υπέστη ύπουλον επίθεσιν. Προσκλητήριο Ελληνικού Ερυθρού Σταυρού. Η Σχολή Ελληνικού Ερυθρού Σταυρού ανάστατος. Υπό την φωτεινήν αιγίδα της μετέπειτα Ηρωίδος Δεσποινίδος Μεσολωρά αι Αδελφαί εν ρυπή οφθαλμού έχουν ετοιμάσει ένα μεγάλο τμήμα του Νοσοκομείου δια να δεχθή τους ηρωϊκούς τραυματίας»¹.

«...την επαύριον ήδη της κυρήξεως του πολέμου, την ενάτη πρωϊνήν έφευγαν από το Νοσοκομείον του Ερυθρού Σταυρού, έπειτα από προετομασίαν δύο μόνον ωρών, η πρώτη αποστολή Αδελφών δια τας Πάτρας. Λίγο αργότερα Λάρισα, Θεσ/νικη,

¹ Έκθεσις Ειρήνης Μ. Μαστοράκη, Αποφοίτου Σχολής Ελληνικού Ερυθρού Σταυρού

Ιωάννινα, Δράμα... Δεκαπέντε αποστολαί εντός μηνός, με 168 Αδελφάς που έσπευσαν να δέσουν τας πρώτας πληγάς και να στρώσουν τα πρώτα κρεβάτια»².

«Το νοσοκομείο μας λειτουργούσε εις Ελασσώνα... Άξαφνα ακούσαμε ένα βόμβο και με φρίκη είδαμε ένα σμήνος βομβαρδιστικών. Πέσαμε αμέσως στη γη κάμνουσαι τον σταυρό μας. Αι βόμβαι άρχισαν να πέφτουν σαν βροχή, η γή ταραζέτο σαν να εγένετο ο ισχυρότερος σεισμός... Στο δρόμο παραμορφωμένα σώματα και σκορπισμένα μέλη. Το νοσοκομείο μας είχε μεταβληθεί σε ερείπια»³.

«Ήταν η πρώτη μέρα με την στολή της δοκίμου Εθελόντριας του Ερυθρού Σταυρού, σ' ένα μεγάλο θάλαμο με 35 κρεβάτια. Όλοι είναι με υψηλό πυρετό, βήχουν παράξενα, είναι τόσο ταλαιπωρημένοι... τους αποκαλώ όλους παιδιά μου. Ποια ηλικία έχουν αυτά τα παιδιά αδύνατο να καθορίσω... Σπαράζει η καρδιά σου, να ακούς το παραλήρημά τους με κραυγές σαν να ξαναζούν μία από τις τόσες μάχες που έδωσαν. Λίγο αργότερα βρέθηκα σ' ένα τμήμα χειρουργικό - οφθαλμολογικό. Σε ώρες συναγερμού, προμήνυμα βομβαρδισμού, έβλεπες αυτούς τους Γενναίους να απλώνουν τα χέρια και να ζητούν ένα άλλο χέρι να τους οδηγήσει σε μία θέση ορύγματος που είχαμε για καταφύγιο στον κήπο του νοσοκομείου. Κανείς εδώ; Ένα χέρι για μένα;»⁴.

«Το πλωτόν Νοσοκομείο μας περιέπλεε το Ακρωτήριο Καφηρεύς με πλήρη φωτισμόν και με όλα τα διακριτικά και φωτεινά σημεία του Ερυθρού Σταυρού όπως επιβάλλουσιν οι σχετικοί κανονισμοί, όταν αίφνης ένας δυνατός βόμβος ηκούσθη τόσο κοντά μας που νομίζω ότι δεν θα τον ξεχάσω ποτέ. Ταυτοχρόνως δε βόμβες να εκρήγνυνται εις την πύραν του καραβιού και εις το υπ' αριθμόν 1 κοίτος, το οποίον είχε διασκευασθεί εις θάλαμον ασθενών. Το σκάφος επί τινά δευτερόλεπτα εσείετο ολόκληρον. Έπειτα ησθάνθην ότι έγειρε προς τα εμπρός... Τα νερά διαρκώς εισέδουν εις τας λέμβους και τας εβύθιζαν. Κωπηλατούσαμε και με τα παπούτσια

² Μαρία Καραϊωσηφίδου, Προϊσταμένη Εκπαιδεύσεως Σχολής Νοσοκόμων και Επισκεπτριών Αδελφών

³ Έκθεσις Πηνελόπης Κεχρά - Κομνηνού, Αδελφής Ε.Ε.Σ.)

⁴ Ημερολόγιο 1940 -1941 Βασιλεία Λάσκαρη, Εθελόντρια Αδελφή Ε.Ε.Σ.

μας και τα πηλίκια των αξιωματικών βγάξαμε τα νερά και αγωνιζόμεθα όλοι και όλες να κρατήσουμε τις βάρκες με κάθε θυσία στην επιφάνεια»⁵.

«Εκληθήκατε να περιθάλψετε τα παιδιά της Ελλάδος, όσα θα έπιπτον πληγωμένα από τα βλήματα των πυροβόλων του εχθρού... Εμείνατε παρά την κλίνη των τραυματιών μας ημέραν τε και νύκταν... Είναι αφάνταστη η επίδρασις σας στην ψυχή των πολεμιστών μας. Ολόκληρος ο ψυχικός των κόσμος έχει πληρωθεί από την μορφήν της Ελληνίδος Αδελφής που θα αποτελεί πάντοτε για αυτούς το σύμβολον της αγάπης, της στοργής, της αυτοθυσίας. Σας ευχαριστούμεν... Και αν η Πατρίς σας χρειασθεί και πάλιν, είμεθα βέβαιοι ότι θα ξαναβάλετε την τιμημένη αυτή στολή της αδελφής του Ε.Ε.Σ. και θα σπεύσητε μετά του αυτού ζήλου και προθυμίας εις τα θέσεις σας»⁶.

Ας είναι ελαφρύ το χώμα που σας σκεπάζει.

Ειρήνη Μπουδρονικόλα

Γραφείο Δημοσίων Σχέσεων και Επικοινωνίας
Ελληνικός Ερυθρός Σταυρός

⁵ Έκθεσις Προϊσταμένης Αδελφής πλωτού Νοσοκομείου «Αττικής» Έφης Δημοπούλου-Αναστασιάδου

⁶ 1941. Ευχαριστήριο επιστολή τραυματία του 15^{ου} Στρατιωτικού Νοσοκομείου